

РЕЦЕНЗІЇ

ПРЕЗЕНТАЦІЯ КНИГИ ЯРОСЛАВА ПОТАПЕНКА: ПРО ВСЕ, ВІД МАЙДАНУ ДО СХІДНОГО ФРОНТУ

У фойє II корпусу Переяслав-Хмельницького державного педагогічного університету у середу, 8 червня 2016 р., було не проштотвхнутись. Адже саме в цей день тут відбувалася довгоочікувана презентація книги «П'ята російсько-українська війна: від Майдану до Східного фронту», авторства доктора історичних наук, професора Ярослава Олександровича Потапенка, що раптово пішов із життя у січні 2016 р.

Гостей заходу, родину автора, викладачів, студентів, побратимів по боротьбі та численних друзів, що злетілись цього дня до Переяслава з різних куточків нашої Батьківщини, було просто не злічити. Всі активно підходили до столу, на якому стовпцями лежали, заманюючи ароматом свіжої типографської фарби, примірники книжки, які в цей день реалізовували всім бажаним. Забігаючи наперед, скажу, що до кінця продажу значна частина тиражу вже була розкуплена небайдужими читачами.

На вході до залу ім. Сухомлинського, де безпосередньо проходила презентація, всіх зустрічав фотопортрет Ярослава Потапенка, а в самій залі посеред прапорів України та нашого університету – двох важливих стягів в житті Ярослава Олександровича, завітчаний, стояв його художній портрет, який одразу по втраті написав переяславський митець *Юрій Шкарупін*. «Як живий» – говорили ті, хто близько спілкувався з Потапенком протягом останніх років його життя.

Перед початком присутні мали змогу переглянути презентацію світлин Ярослава Олександровича, що чергувались з його численними цитатами, від яких просто неможливо стримати сліз – настільки актуальними вони є на сьогоднішній день.

Коли зал вщент наповнився людьми (багато з тих, хто хотів бути присутнім на цій презентації, не вмістившись в залі навіть стояли у дверях), офіційна частина презентації нарешті розпочалась. Ведучий Олександр Молоткін розповів про історію цієї очікуваної, але такої сумної, прем'єри і надав слово для відкриття ректору університету, академіку Віктору Коцуру. Віктор Петрович відмітив, що ця книга є неocenним вкладом в сучасну історію незалежної України і має стати ґрунтом для дослідження того численного наукового доробку, який залишив після себе Ярослав Олександрович Потапенко. Далі слово тримав підприємець Олександр Пироговський, який розповів про те, як спонукав Ярослава Потапенка до написання цієї книги та обіцяв її профінансувати, що власне і зробив, і саме йому ми завдячуємо виходу книги в світ. Із словом до присутніх звернувся міський голова міста, друг та побратим автора Тарас Костін, котрий чесно зізнався, що йому нині дуже не вистачає порад Ярослава Олександровича та відмітив, що його смерть – непоправна втрата не лише для університету та міста, а і всієї нашої країни, адже такі люди – особливі в нашій історії. Із щирими словами вдячності до всіх присутніх звернулася дружина, Руслана Потапенко, котра розповіла про «домашні таємниці» і те, як саме автор створював цю книгу протягом двох останніх місяців свого життя.

Не була б презентація книги повноцінною без її безпосереднього цитування – цю відповідальну місію взяла на себе професор університету, учасниця подій Революції гідності Ганна Токмань. Її чуттєве виконання уривків книги, де автор висловлює свої переживання щодо сучасного стану нашої держави та ділиться прогнозами щодо її недалекого майбутнього, не залишили байдужими жодного слухача в залі.

Презентація книги продовжилась тематичним блоком виступів, де декан історичного факультету Борис Дем'яненко розповів про Ярослава, як колегу по роботі та педагога від Бога, гендиректор НІЕЗ «Переяслав» Олексій Лукашевич повідомив про свої плани щодо створення в місті музею історії незалежної України. Юрій Бобровнік згадав про свої перші заняття у Ярослава Олександровича та його діяльність в буремні дні Революції Гідності. Побратим по Майдану та життю, людина що нині допомагає втілювати задуми, які не встиг здійснити за життя Потапенко, Віталій Коцур розповів про їх практичну реалізацію та подальші плани в цьому процесі. Щодо втілення планів по вшануванню пам'яті Наставника розповів його студент і студкуратор Літературного товариства імені Ярослава Потапенка Тарас Сафонюк. А я, студент Максим Левченко, прочитав вірша, який написав в день смерті Ярослава Олександровича, присвяченого його світлій пам'яті, та поділився з присутніми авторськими тезами «Ярослав Потапенко: наставник, друг, побратим».

Із завершальним словом до присутніх звернувся батько Ярослава, професор Олександр Потапенко, котрий прочитав щемливі поетичні рядки, присвячені синові та розповів про те, що постійно відчуває присутність сина десь поряд. Відчували її в цей день і всі присутні в залі.

Завершилась презентація ходою до могили майданівця, громадського діяча, патріота України, який все своє свідоме життя присвятив боротьбі за справедливість, свободу і незалежність українського народу.

Маю честь поділитися з читачами своїми враженнями про книгу, яку вже активно почав читати. Книга написана в неповторному і притаманному лише Ярославу Олександровичу науково-публіцистичному стилі. Книга, де кожен знайде все те найважливіше з інформаційного простору, що бережливо два роки збирав для нас автор і в систематизованому вигляді вклав у свою книгу, доповнивши її власними думками, враженнями та переживаннями, навіть більше – там є частина його нетлінної душі. В кількох моментах на початку я навіть «між слів» впізнав образи тих людей, яких знав Ярослав Олександрович – кількох його студентів, які були з ним поряд в буремні часи Майдану.

Ця книга – «контрастний душ» для всіх ганебних політиків і тих, хто не дає Україні спокійно існувати та розвиватись посеред гідних собі у світі.

Ця книга – «бальзам душі для патріота», що прийдеться до смаку кожному свідомому українцю та стане наочним посібником для нової генерації вчителів історії.

Вона просто зобов'язана стати настільною для кожного українця!

Максим Левченко,

студент історичного факультету

Одержано 31.08.2016

**РЕЦЕНЗІЯ НА МОНОГРАФІЮ ПОТАПЕНКА Я. О.
«П'ЯТА РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКА ВІЙНА: ВІД МАЙДАНУ
ДО СХІДНОГО ФРОНТУ (ПІДХОДИ, ОЦІНКИ, ІНТЕРПРЕТАЦІЇ). –
ПЕРЕЯСЛАВ-ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ: «ВИДАВНИЦТВО К С В», 2016. – 304 с.**

Нещодавно побачила світ монографія доктора історичних наук, професора ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди» Ярослава Олександровича Потапенка. Активний учасник Революції Гідності, громадський діяч і волонтер, 12-кратний чемпіон України, майстер спорту та віце-чемпіон Європи з кікбоксингу, талановитий педагог і перспективний вчений Ярослав Потапенко, розуміючи важливість культурно-просвітницької роботи в руслі опору інформаційній війні проти України, виношував цей проект щонайменше протягом останнього року свого життя. У дослідженні акумульовано наукові напрацювання постреволуційного періоду, інтелектуальні осмислення автора та особистий досвід Ярослава Олександровича як активного громадського діяча, патріота із чіткою життєвою позицією. Він неодноразово їздив на Схід України, безпосередньо спілкувався з бійцями, командирами, що стало важливим чинником при формулюванні власних висновків і зауважень з приводу подій в Україні.

За словами дружини, Руслани Потапенко, 17 січня мали бути підведені останні штрихи вже написаної праці, а 14 січня 2016 р. на свято Василя Великого – Ярослава Потапенка не стало. В останню ніч свого життя він продовжував працювати над книгою, котра в останні місці була сенсом його діяльності, продовженням боротьби на інформаційному «фронті» та, за його власними словами, внеском у культурно-просвітницьку сферу по відродженню нації, розбудови європейської цивілізованої України, яку Ярослав Потапенко любив до останнього подиху. Принциповим, за словами дружини, була і присвята побратимам із небесної сотні, загинлим 18 лютого 2014 р. в Маріїнському парку.

Так трапилося, що мені одній із перших випала честь ознайомитися з цією книгою в процесі підготовки її до друку. Брала до рук верстку першого чорнового примірника з пересторогою, що не зможу читати – занадто боляче, занадто свіжий біль втрати. Однак, прочитавши перші сторінки, зрозуміла, що не зможу відірватися, не дочитавши до кінця. І з кожним прочитаним підрозділом посилювалася віра самоствердження і відчуття нескореності, котре від автора йде